

Utrecht speelde „DE OLMENHOEVE”

Nadat tot dusverre steeds blijspel en tonele waren gebracht, is de toneelgroep Utrecht nu, onder leiding van Remmelt Jansen, er in geslaagd een toneelspel van geheel ander genre op te voeren.

„De Olmenhoeve” is een familie-tragedie, zich afspeelend op een hofstede. Het toont hoe wanbegrip en het vasthouden aan gewoonten in een boerenfamilie aanleiding kunnen zijn tot grote conflicten.

Zeer goede vertolkingen van de hun toevertrouwde rollen gaven vooral Ans Soesbergen als de weduwe Beukers-Hannema, en Gerard Meijer als „mottige Klaas”. Zij paarden grote rollen aan vlotte uitbeelding. Zij wendden op rustige en beheerste wijze bijgestaan door Geurt Jacobs als Wouter Beukers, eigenaar van de hofstede, en Joke Jonkers als Willy zijn vrouw. Vooral Joke viel op door haar vlotte verschildering. Kees v. d. Knip als Jan, de broer van Wouter bezat een gedegen volkennis maar toonde zich soms niet geheel opgewassen tegen de zo moeilijke rol

van bemiddelaar. Hanna, de bedrzielike zuster van Wouter werd met veel verve door Nel van Weel ten tonele gebracht, evenals Anke het dienstmeisje, vertolkt door Gerry Geboers. Ook de kleinere rollen gespeeld door Ria Schippers, Wim Bennekom, Kees Reijmers, Frans Bolte en Wim Geboers kwamen goed tot hun recht, waarbij alleen dient te worden opgemerkt dat dr. Merkelbach kennelijk niet gewend was een hoed te dragen (althans niet om hem op tijd af te zetten).

Opvallend goed was de verzorging van de decors, die door de mensen van de toneelgroep zelf waren vervaardigd en die het interieur van een boerenkamer zeer goed weergaven.

Zo kunnen regisseur Remmelt Jansen en zijn spelers terugzien op een geslaagde avond. Zeer te loven valt het initiatief om het eens te proberen met een meer ernstig stuk. Jammer dat het publiek nog teveel op de lach was ingesteld.

Een gezellig hal besloot deze avond. A.F.S.

LADDERPUZZEL 99

Deze opgave is er een van de bekende soort. De letters moeten weer worden vervangen door cijfers (0 t/m 9). Vanzelfsprekend wordt eenzelfde letter door een zelfde cijfer vervangen.

ERRES
TELE
VISE
V D HEEM

Om de puzzel iets gemakkelijker te maken willen wij u verklappen, dat de uitkomst van deze optelsom (dus V D HEEM) een drievoud is.

Hoe luidt nu deze opgave in cijfers? Goede oplossingen worden beloond met 3 punten, terwijl de inzendingen worden ingewacht bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje v66r dinsdag 11 maart a.s.

PRISJWINNAARS

Deze week zijn het de heren C. Klein, afd. 2969 Telco en W. J. H. Visser, Meetaanagazijn, die voor de prijzen in aanmerking komen. Na 96 inzendingen behaalden zij resp. 103 en 99 punten. Behalven kunnen hun prijs (f 10,—) afhalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Oplossing puzzel 96

Men kan wel dansen, al is het niet met de bruid!

Ideën-actie Utrecht

Voor de Utrechtse fabrieken zal 1958 o.a. in het teken der ideeënbus staan. De komende maanden zal er in Utrecht een ideeën-actie starten en deze zal met de nodige afwisselingen het gehele jaar bestrijken.

Het IDEE zal in het brandpunt van ieders belangstelling worden gebracht.

Ideën kunnen overal ontstaan in een bedrijf. Zij kunnen gericht zijn op een materiaalbesparing, verbetering der kwaliteit of de werkmethode; op het gebied der veiligheid, intern transport, vereenvoudiging der administratie, enz. Dit houdt dus in dat de ideeën niet alleen uit de metawa of de montage moeten komen, nee, uit alle afdelingen willen wij ideeën zien het komende jaar!

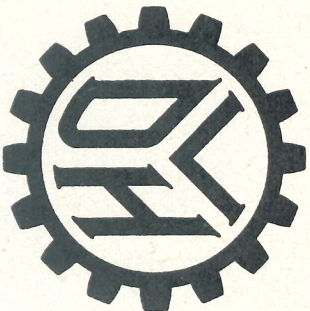
Vóór de actie start, ontvangt u bericht hoe u een idee op moet stellen, hoe de afhandeling en beoordeling van uw idee plaatsvindt en wie dit doen.

Op de komende afdelingsbesprekingen laten wij u nog een paar films zien welke betrekking hebben op ideeën en eventuele vragen kunnen dan worden gesteld; hier verneemt u tevens op welke wijze wij de actie gaan voeren, hoe de spelregels zijn en de extra prijzen.

Kijk nu reeds om u heen, daar waar u werkt en verder waar nieuwe ideeën kunnen ontstaan.

Zorg dat ook uw idee in de bus komt, voor de rest zorgt de:

Ideëencommissie.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

Redacteur: C. Schrevel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laurier, ds G. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

WAT DOET DE PSYCHOLOOG?

De test

voor de

administratieve sector

Al degenen, die in administratieve of technische maanloofuncties werkzaam zijn, zullen in de voorgaande stukjes over het psychotechnisch onderzoek, zoals dit in ons bedrijf plaatsvindt, ongetwijfeld hebben gezocht naar wat zij zelf bij hun intrede in ons bedrijf op dit gebied hebben meegemaakt. En dit hebben zij niet gevonden omdat alles wat tot nu is geschreven betrekking had op het personeel, werkzaam in onze fabrieksafdelingen.

In dit, voorlopig laatste, artikelje over „de test” zullen wij daarom speciale aandacht schenken aan het psychotechnisch onderzoek voor de sector van de „maandloners”. Helaas is het voor hen (nog?) niet mogelijk een soortgelijk selectieproefje in te voeren zoals de kool is voor het fabriekspersoneel.

Een onderzoek is voor hen een volledig onderzoek; dat wil dus zeggen: met heel wat schriftelijk werk, met het persoonlijk onderhoud en het programma van af te leggen proefjes. Een programma dat intussen voor de onderhanden functies verschillend is. Vanzelfsprekend eigenlijk, want bij iemand die een boekhoudkundige functie moet gaan vervullen, moeten natuurlijk andere dingen worden onderzocht dan bij

de collega die correspondent moet worden.

Een programma ook, dat niet alleen een uitspraak geeft omtrent de geschiktheid voor de functie waarin de proefpersoon zijn werk moet gaan bevestigen, maar tevens — omdat in deze regionen hetzelfde geldt als bij de uurloners omtrent hogere functies: geringer aanbod! — omtrent de toekomstmogelijkheden.

Vandaar dat in het mondeling gedeelte van het onderzoek wordt „doorgevraagd”. Ieder die een dergelijk onderzoek heeft meegemaakt herinnert zich nog wel, dat de vragen op een bepaald punt steeds lastiger werden. Zo lastig vaak dat de laatste niet meer konden worden beantwoord. Dit geeft de proefpersoon vaak het gevoel, er niet zo

veel van terecht te hebben gebracht. Meestal ten onrechte. Want er wordt altijd meer gevraagd dan voor de functie noodzakelijk is. Het is dus zeer wel mogelijk dat iemand voldoet aan de eisen, die worden gesteld aan de functie, waarvoor hij wordt onderzocht, en eerst bij de nog moeilijker vragen tekort gaat schieten. Voor de functie waar het om gaat is de proefpersoon dus zeker geschikt. Hij houdt mogelijk nog over.

En deze „overmaat” nu is een deel van de uitgroei-mogelijkheid. Een deel, zult u zich afvragen? Ja, inderdaad slechts een deel. Want in het algemeen goed gesteld worden, dat hogere functies niet uitsluitend een beroep doen op grotere capaciteiten, op een betere taal-aanleg of wat voor aanleg dan ook.

In een hogere functie met zwaardere problemen zijn deze factoren natuurlijk wel belangrijk, maar er speelt op het hoger niveau meer mee. Er speelt bij voorbeeld mee: representativiteit, (op een hoger niveau komen meer besprekingen voor, al of niet in vergaderingen en commissies). Voor deze zelfde besprekingen speelt bij voorbeeld ook mee: de gave om met mensen te kunnen omgaan. Er is nog iets belangrijks. „Hoge bomen vangten veel wind”, wat algemener gesteld: „hogere bomen vangen meer wind”. Iemand op een hoge post staat aan vele kritische blikken bloot. Zijn doen en laten wordt bekeken en dit brengt mee dat men een zekere „standing” moet verlangen. Al deze laatste factoren hebben weinig te maken met iemands intellectuele begaafdheden. Zij liggen in de karakterologische sfeer; zij verlangen meer van het persoonlijkheidsnormaat. Dit laatste speelt naast de begaafdheden een minstens even grote rol. Hieraan dient dus bij een onderzoek eveneens aandacht te worden geschonken.

Samenvattend: Ook hier dus een onderzoek voor nu en later. Bestemd in eerste instantie om iemand te plaatsen in de functie, waar hij zal voldoen en voldoende zal vinden, in tweede instantie om hem te brengen op een plaats waar de voldoende voor beide partijen groter zal zijn.

Vererend bezoek

Vrijdag 21 februari bracht een aantal hoofdambtenaren van het ministerie van Economische Zaken ter nadere kennismaking met Van der Heem N.V. een bezoek aan ons bedrijf Maarweg.

FAMILIE-EXCURSIE

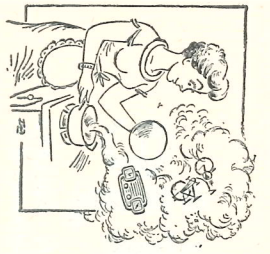
Niet kunnen voldoen aan een gegeven opdracht wordt over het algemeen aanvaard als een bewijs van onvermogen. Welnu dit stukje wordt zo'n bewijs van onvermogen. Schrijver dezes heeft namelijk de opdracht gekregen: „een sappig stukje te schrijven over de familie-excursies”. Ik heb me eindelijk gezegd suf zitten te peinzen om op een redelijke manier aan deze „sappige” opdracht te voldoen, maar helaas... u zult het met het droogste proza moeten doen, dat maar te bedenken is.

Zoals u weet hebben wij in januari een aantal van u in de gelegenheid gesteld zich aan te melden voor een familie-excursie. Wij hadden toen de beperking gemaakt, dat u in een bepaalde periode in dienst moest zijn getreden. Het resultaat was toen van tien aard, dat wij het niet verantwoord vonden voor een dergelijk klein aantal belangstellenden een excursie te organiseren.

Dit resultaat is met de O.R. besproken. Met genoemde O.R. zijn wij echter van mening, dat de belangstelling voor de familie-excursie in ons bedrijf beslist wel aanwezig is. Welnu aan u de taak om te bewijzen, dat wij het niet terecht eind hebben. In dit VDH-tje vindt u een stencillje, waarop u ons gelijk kunt geven. Wilt u dus te zijner tijd aan een dergelijke excursie deelnemen, vult u dan dit formulierje in en deponeer dit in een van de Ideeënbusen. Wij kunnen dan de belangstelling peilen en u ontvankelijk, mits het aantal aanmeldingen dit verantwoord maakt, een uitnodiging voor een bepaalde datum.

Zoals u weet worden de excursies altijd op vrijdagmiddag gehouden. Mocht u een bepaalde voorkeursdatum hebben, vermeldt u dit dan op het formulierje. Wilt u dit ook doen met de data's, waarop u beslist niet kunt deelnemen? Bij voorbaat onze dank.

STAF ONTWERPGROEP

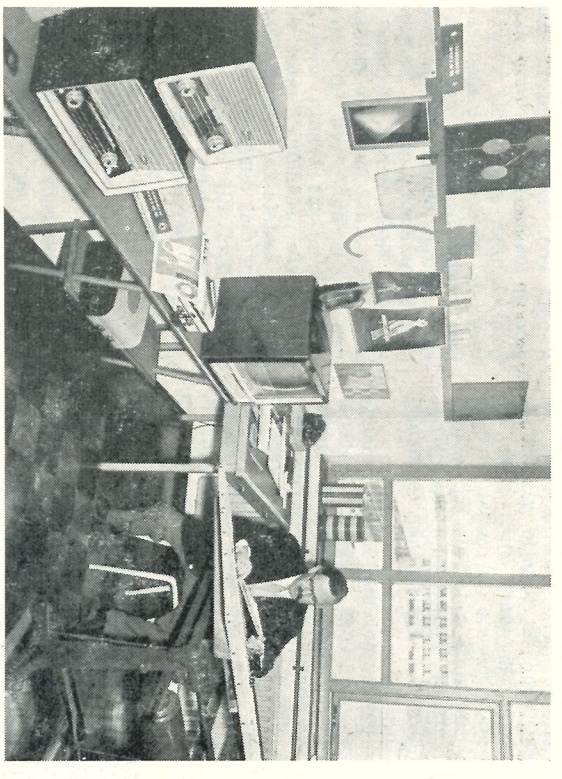
Industriële vormgeving

UIT DE VDH-KEUKEN

De redactie van het VDH-tje heeft nu ook mij te grazyen. Ik ben gezwocht voor de aanboudende dooh vriendelijke verzoeken. Berst wilde ik het niet doen; waarom zou ik moeten schrijven over iets waar iedereen zo gemakkelijik over praat, over mooi en lelijk, waar iedereen immers verstand van heeft? Of niet, of wel? Enfin, ik ben gezwocht omdat dit stukje heel, heel misschien een beetje zal doen inzien, dat het ontwerpen, het industrieel vormgeven, iets meer betekent, dan met artistiek gebaar een flodderschetsje maken met als commentaar, „zo vind ik het mooi" en dan verder naar hopen, dat de rest vanzelf goed komt. Neen, zo zit het niet. Luister!

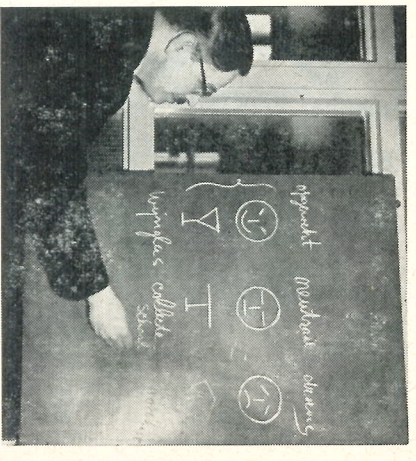
Er is een fabriek daar draaien bepaalde machines, daar heeft men bepaalde werkmethodes, daar zijn mensen met jarenlange ervaring en die hebben hun inzichten over hoe, waarvan en waarmee ze iets willen maken. En inderdaad: gereedschappen, machines, bewerkingen en samenstelling zullen bepalen of onze produkten zo vlot en zo goedkoop mogelijk in grote aantallen kunnen ontstaan. Kortom, of ze in de fabriek „lekker lopen". Dat wist

Het hele probleem draait dan ook hierom: De klant, de koning, die bepaalt of hij onze produkten wil hebben of niet, kan zien, drommels goed zien, of hij waar voor zijn geld krijgt en de koopman wil, om de koning zijn zin te geven, alles daarvoor hebben, terwijl de fabriek, die de koning niet kent, zo goedkoop mogelijk wil werken. Koopman en fabriek, beide zijn in

u wel? Wat heeft dat nu met industriële vormgeving te maken? Luister! Er is namelijk ook nog een verkoopapparaat, — of dit nu Stokvis heet of afdeling Export, dat doet er niet toe — en daar heeft men zeer bepaalde gedachten hoe iets er uit moet zien, wat er in moet zitten, wat het mag kosten en wanneer men het wil hebben. En ook hier zijn mensen met jarenlange ervaring en die hebben hun inzichten over het hoe en wat ze willen verkopen.

En inderdaad: uiterlijk, functionaliteit en prijs zullen bepalen of onze produkten zo vlot mogelijk en in grote

stand heeft en aan de leiband van de fabriek loopt? Mij niet. Nu niet meer althans, sinds ik ook een beetje ervaring heb opgedaan en weet, dat als er eens (zeg maar door toeval) een ontwerp uit de bus is gekomen, dat zo goed is dat iedereen ermee tevreden kon zijn, dat dan... de commercieën over de techniek en de technici over de esthetica beginnen te praten. Praten en praten, dat is er hier wel bij!

toch is dat goed. Want niet goed zou het zijn, als al die mensen in onze N.V. met hun tegenstrijdige verlangens zich in twee kampen zouden verdelen. En ook niet goed zou het zijn, als men met schipperen tot een compromis zou komen waar toch nooit iemand echt tevreden mee is. Dan maar beter praten tegen de ontwerper, die zo tenminste zijn gegevens krijgt om mee te werken.

De ontwerper moet die gegevens hebben. Het is namelijk niet zijn taak om ontwerpen te maken, die ontwerpen blijven. Het is zijn taak om ontwerpen te maken, die gerealiseerd worden, ontwerpen die produkten worden. Om het eens anders te zeggen: Een ontwerper moet niet alleen eieren leggen, hij moet ze ook uitbroeden. Immers, niemand kan zien wat er in het ei zit; zelfs als het kuikentje is uitgekomen, is nog niet vast te stellen of de kip, die er uit moet groeien, een prijskijp zal worden. Alles hangt er van af wat moeder kip in haar ei heeft gestopt. En om het dan nu maar weer gewoon te zeggen: Voor het weislagen van de produkten die VDH maakt, is niet alleen nodig, dat alle bruikbare gegevens in een ontwerp worden gestopt, maar ook, en vooral, dat ze er goed in worden gestopt. En hier begint pas het echte werk: De technische en economische eisen enerzijds, en de functionele en commerciële eisen anderzijds moeten worden verwerkt op originele en esthetische wijze.

Mooi gezegd, maar hoe doe je dat? Dat weet ik eigenlijk ook niet. Wat is origineel? Iets, dat er nog niet geweest is. Daar moet je natuurlijk mee oppassen, want niet iedereen is tuk op nieuwigheid. Je moet er net zo'n vleugje van gebruiken, dat het aantrekt maar niet stoort. Net als kruiden in het eten: hoeveel mag je er in doen zonder de smaak te verknopen? En het hangt ook nog van het gerecht af: zoals je een rijsttafel flink mag pepelen maar de doperwijfjes niet, zo zal bij, door het publiek als

hun recht en beide vragen het uiterste en beide zullen moeten nemen wat hun kan worden aangeboden: een ontwerp, waarbij enaar is gestreefd beide partijen dat te geven, wat inderdaad mogelijk is en waarbij slechts dan naar een gemiddelde is gezocht als de verlangens te zeer uiteenlopen. Verwondert het u dat onze fabrieksmensen vinden, dat de ontwerper van matrijzen en machines, van efficiency en prijzen geen verstand heeft en dat hij het oor leent aan de kooplieden? Verwondert het u, dat onze verkopers vinden, dat de ontwerper markt en publiek niet kent, van prijzen geen ver-

(Vervolg pag. 3 kolom 2)

Ompje niet!

De N.H.C. van zaterdag 11. schreef iets over een beginnende verhouding van om Sam (Urcle Sam), die van ouds bekende aanduiding van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. De schrijver herinnert aan een gezegde die aangaande: „Als oom niet st, worden wij verkouden". Wifj, dat is dan vooral Europa, Nederland inbegrepen.

Nu, oomje niet inderdaad wat en veel als gevolg van een wat guurdere conjunctuurwind. De werkloosheid tippelt daar aardig omhoog en was in het eind van januari al gestegen tot vijf miljoen. De activiteit der bedrijven tounde een langzaam dalende lijn. Zo begon het onstreeks 1930 ook en toen kregen we kort daarna hier ook de verloktheid te pakken in een aantal crisisjaren. Daarom krijgen nu al vele mensen het op hun zenuwen en zien we een stevige drupneus voor Europa en ook ons land aankomen.

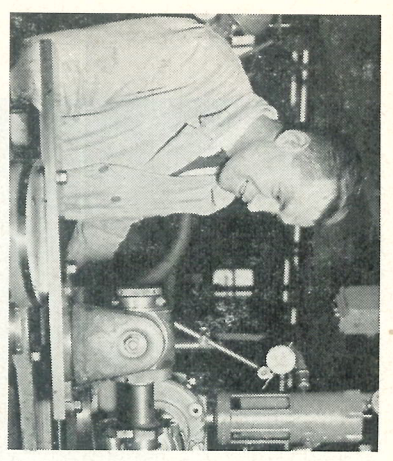
Natuurlijk moeten we ons er wel iets van aantrekken, want een zeker verband tussen Oom en ons bestaat er geruis. En als daar het getal der fallissementen stijgt, de produktie van staalindustrie, autob-fabrieken e.d. daalt, bedrijfswinsten zakken en rentes naar beneden gaan, dan is dat een sein om ook voorzichtig te zijn hier aan de andere kant van het grote water.

Nu is het met het weer al zo, dat we kou en hitte van die kant altijd wat verdund hier krijgen; dat is economisch ook vaak zo. Bovendien is er ook wat gunstige vers van de overzij te vertellen, o.a. dat de winkeltverkoop, vooral van goederen met blijvende waarde, stijgt, de huizenbouw omhoog gaat en de overheid nog maar steeds finke uitgaven doet.

De oorzaak van de overige teruggang is misschien wel hierin te zoeken, dat sommige bedrijfsstatistieken zich te snel hebben uitgespreid. Maar we zijn ook niet machteloos aan Ooms injecterend mezen overgelaten. We hebben allereers een meer eigen economie gebouwd en stemen ook op Duitsland en Engeland, die er beter voor staan. Onze uitvoer naar Amerika was niet zo groot; voor ons land maar 5 1/2% van onze totale export, terwijl die naar Duitsland en Engeland bijna 30% was. Maar zijdelings kunnen we wel wat verwekkende gevolgen onderwinden. Door

Als ons hier allemaal de vrees voor economische griep in de benen stadt, worden we er bezist meer uitbaar voor. Dus zo gelve moeten we niet worden. Bovendien is men in Amerika hard doende om Oom weer wat van zijn mes-buien af te helpen. En als dat lukt, dan wordt het infectiegevaar voor ons vanzelf minder. Voortopig dus: kaln blijven en verstandig doorwerken.

Schewer.

3 Maart a.s. zal het precies 13 1/2 jaar geleden zijn, dat de heer J. H. Kemper, afd. Gereedschapmakerij, bij ons bedrijf in dienst trad.

Spreekuur O.R. Maanweg

4 MAART 1958.

1e pauze: de heren Roos — Zegers,

2e pauze: de heren Van Grondelle — Van der Plas.

Spreekuur O.R. Utrecht

7 MAART 1958.

1e pauze: de heren De Zeeuw — Kreeftmeijer,

2e pauze: de heren Bul — Van Beek.

FABRIEK KEULSEKADE.

7 MAART 1958.

1e pauze: de heer Van Ree,

2e pauze: de heer Bonder.

(VERVOLG VAN PAG. 2)

zodanig aanvaarde, technische produkten als stofzuigers of platenspelers een wat plikanter lijnenspel zijn toegestaan, dan bij radio- of televisietoestellen welke men, zonder smaakperikelen, bij de rest van de bestaande kamerinrichting wil gemelten.

Wat is esthetisch? Overeenstemmend met schoonheidszin. Dat klinkt nog al vaag, maar het woordenboek zegt er ook van, dat het is afgeleid van het Griekse Aisthetikos, dat betekent: in het waarnemen geoefend. En daar gaat het om. De mens heeft niet slechts een paar ogen in zijn hoofd, waar hij alleen maar domweg mee loopt te kijken; hij heeft er een geest achter zitten, die hem door ervaring heeft geleerd de dingen werkelijk te zien en te beleven. En door de eeuwen heen is nu een wetenschap ontstaan hoe de mens vormen en lijnen en kleuren verwerkt tijdens de waarneming. En van die wetenschap maakt de ontwerper gebruik als hij iets voor u aantrekkelijk wil maken. Hij weet welke verhoudingen u prettig zullen aandoen, welk lijnenspel iets breder of smaller zal maken dan het in werkelijkheid is, hoe hij iets door contouren of blikvangers of door kleuren groter of kleiner kan doen lijken, welke vormen prettig zijn omdat u ze gemakkelijk met het oog kunt volgen en welke niet omdat het afstasten u moeilijk valt, welke

Geen leerling meer!

Dinsdagmorgen j.l. werd door dr. Scheurer, chef van onze afdeling Personeelszaken, in tegenwoordigheid van de heren Messing, Van der Ree en Van Delft aan een vijftal geslaagden de fel begeerde diploma's, als resultaat van het zware Bernetel-examen, uitgereikt. In een geestig en toepasselijk praatje feliciteerde dr. Scheurer hen met het behaalde succes. In dit huldebetoon werden ook de leraren betrokken, die veel tot dit resultaat hebben bijgedragen.

Ook de heer Messing, chef van de Gereedschapmakerij en de Bedrijfsschool, had veel waardering voor de betoonde activiteit en de geestdrift, waarmee de lessen waren gevolgd. Hij wakte de geslaagden op met dezelfde geestdrift hun werk in de praktijk te verrichten. Namens de „gediplomeerden" dankte de heer Learbuch voor de wijze lessen en het prettige onderricht, dat zij hadden ontvangen. Voor hem persoonlijk was dit resultaat bijzonder prettig, omdat hij als oudere door Van der Heem in de gelegenheid was gesteld deze opleiding te volgen.

Als beloning werd nog een tochtje naar Amersfoort toegezegd, waar woensdag j.l. een bezoek werd gebracht aan het Antopedrijf Molenaar en verder ond-Amersfoort werd bezichtigd.

De namen der geslaagden zijn: J. L. M. Boode — Gereedschapmaker L. P. J. M. Learbuch — Gereedschapmaker A. N. van der Bilt — Stempelmaker, H. de Boer — Stempelmaker, C. Glandemans — Stempelmaker.

Spreekuur O.R. ENAF

5 MAART 1958.

1e pauze: de heren De Graaf — Van Welzen.

kleuren de vorm verdoezelen en welke die juist accentueren...

Makkelijk is het niet! Waarom bewondert gij uw geliefde in een blauwe japon, maar zoudt u een blauwe biefstuk niet naar binnen kunnen krijgen? Waarom zou een baby er belachelijk uitzien, gekleed in het rood van Sinterklaas z'n fabriek? Waarom, ooh arme! Sjaan fabrieksmensen (terwille van de normalisatie) en kooplieden (terwille van de eenheid in de reeks) de handen wél krachtig inéén en eisen de toepassing van een eenvoudige, algemeen bruikbare kleurstelling voor al onze produkten, juist als ik wil gaan betogen, dat ieder voorwerp zijn eigen passende kleur moet hebben? Kom er maar eens uit!

En eindelijk zijn we er dan uit of we denken het tenminste: we hebben de dunnen getraaid en gehoopt, dat er niets aan het loeval is overgelaten; we hebben gepraat en weer gepraat met het model op tafel, het model dat trouwe medewerkers uit wat hout, wat lijn, wat vert en wat ondoorgroendelijk spul in elkaar geworpt hebben en we gaan naar weer andere enthousiaste medewerkers die het werk overnemen. Alle gedachten toveren zij om tot bruikbare geschriften en tekeningen, opdat er voor de fabriek de gevraagde „bouwdoos" en voor de kooplieden het gevraagde „broodje van de bakker" uitkomt.

EXTRA PRIJSVRAAG

VOOR DE GROTEREN
VAN

12 TOT EN MET 15 JAAR

Inzendingen vóór 10 april 1958.

Er was eens..... zo beginnen toch alle sprookjes!

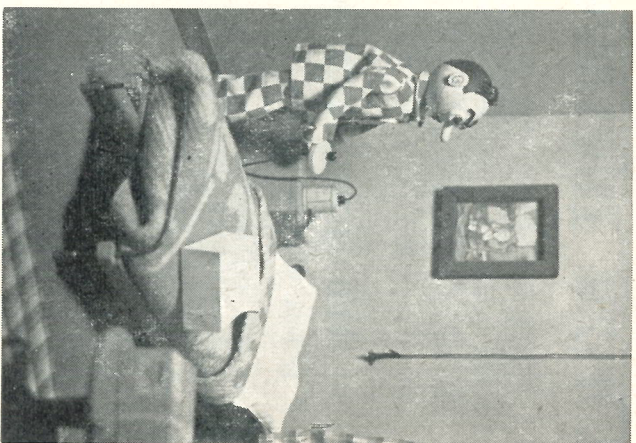
Er was eens een mannetje, laten we hem Dollemans noemen, een gezeten inwoner van Poppenstad. Meneer Dollemans had werkelijk alles wat zijn hartje begeerde: een mooi huis, met radio en televisie en kopjes met gouden rand en bovendien een bloeiende zaak, waaruit hij zonder bezwaren zijn belastingen en luister- en kijkgeld kon betalen en toch nog wat overhield om van te leven.

In de zomer, als het eens warm was, voelde meneer Dollemans zich dan ook de gelukkigste mens van de wereld.

eerste waren er zes gesprongen, en de tweede had meneer Dollemans een stel geschroefde lakens bezorgd. En zo was het gelukkige leven van meneer Dollemans slechts schijn.....!

's Nachts wakker liggen en overdag geen half mens. Op kantoor rapen en soms slapen en met een schrik wakker worden als de telefoon ging. Gelukkig maar, dat meneer Dollemans eigen baas was.

Tot op zekere nacht. Meneer Dollemans was net even ingedommeld toen de deur van zijn kamer openging. Wat was dat? Meneer Dolleman vertrouwde zijn slaperige ogen niet en hij was al te oud om aan sprookjes te geloven. En toch..... dat was een sprookjesfeest, je zag het duidelijk aan haar „laet mij dat maar opknappen“ gezicht, haar punnuns en toverstaf. Huppelend kwam zij naar hem toe met het laatste nummer van een bekende Haase krant in haar hand. „Lees dit en koop het dan“, zei ze, terwijl ze de heer Dollemans de krant toewierp.

En toen werd de doos uitgepakt.....

Razendsnel keek de heer D. de krant door, totdat hij ineens een met rood potlood aangekruiste advertentie vond. „Nooit meer konde zich viug aan, schrokke 2 boterhammen naar binnen, verget zijn elfje en sloeg uit louter verbouwereerdheid een gond omrand kopje stuk. Na de toverkrant (zo noemde hij hem al in gedachten) in zijn zak te hebben gestoken, haastte hij zich naar het opgegeven adres en koocht daar..... een vierkante doos.

Het is moeilijk te beschrijven welke gedachten de heer Dollemans die dag allemaal overvielen, maar steeds kwam daaruit de vraag naar voren: Zou het gaan?

Die avond vergat de heer Dollemans in de stad te gaan eten. De poes die hem bij zijn thuiskomst verwelkomde, kreeg niet het vertrouwde aaltje en de heer Dollemans slaakte een zucht van verlichting toen de klok tien uur sloeg. Bedijf!

En toen werd de doos uitgepakt, de gebruiksaanwijzing doorgelezen en deed de heer Dollemans precies, zoals daarin was aangegeven. Julle zult het misschien niet geloven, maar een kwartiertje daarna sliep de heer Dollemans als een roos.

Dit hele verhaal — het is eigenlijk geen sprookje, want het is honderden keren werkelijk gebeurd — dient eigenlijk om julle te vragen: Wat koocht meneer Dollemans?

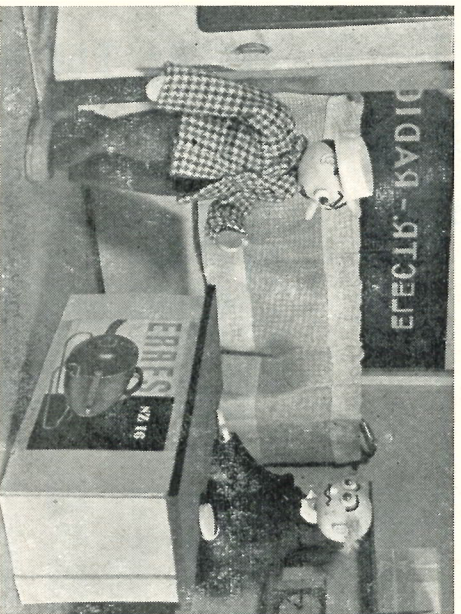
Hierbij moet je niet geten, dat de geschiedenis al weer een paar jaar oud is. De bedoeling is, dat je in een kort verhaaltje het antwoord geeft. De geestigste oplossing wordt met een prijs bekroond.

O ja, de heer Dollemans is daarna een geheel ander mens geworden. Zijn grijze haren zijn verdwenen (en ook zijn kastanjebruine lokken) en hij heeft er nog altijd spijt van, dat hij nooit het adres van die toverfee heeft kunnen vinden.

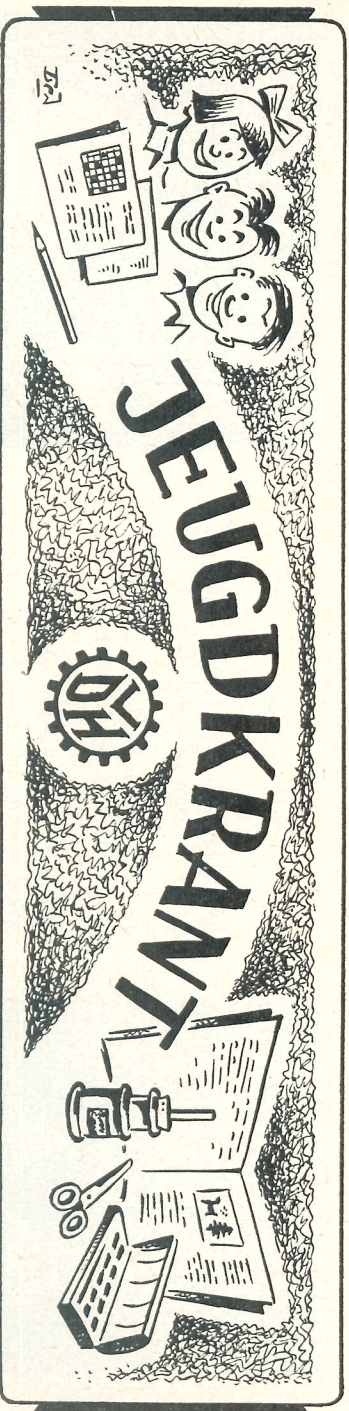

.....haastte zich naar het opgegeven adres.....

Julle begrijpt, dat dit een droom was en toch..... toen meneer Dollemans de volgende morgen opstond vond hij die krant op zijn bed. Nooit heeft hij ontdekt wie hem daar heeft neergelegd.

..... en koocht daar.....?

DE REDACTIE GING OP VISITE

Julle raadt nooit, bij wie wij op bezoek zijn geweest!!

Kijk, dat kwam zo. We waren een keer in Amsterdam en toen zei mijnheer Koopman: Zullen we nog even „toor“den naar... oh hebben julle het aan de foto's gezien? Ja, dan hoef ik het ook eigenlijk niet verder te vertellen. Goed gezien hoor: bij mijnheer Van Oorschot. Die kennen julle toch? Ja juist, bij Liang en Tommy Verstoep en Mieke. Gelukkig waren mijnheer Van Oorschot en Liang thuis. Je ziet Liang wel niet op de foto maar dat kwam doordat hij nog in de keuken was.

Aan het koken. Maar je kent Liang: toen hij hoorde dat er bezoek was, kwam hij er al gauw even bijzitten keuring netjes, met de vingertoppen tegen elkaar. Tja, jongens, wat was dat gezellig om nu eens op bezoek te zijn bij mensen die we zo goed van de Televisieuitzendingen kennen. Al gauw zaten we achter een heerlijk kopje koffie en de verhalen kwamen achter elkaar: van Liang, die in de verkeerde trein was gestapt, van de behanger die Liang achter het behang plakte en nog

.... EN ONZE NEUS
GING
TE GAST!

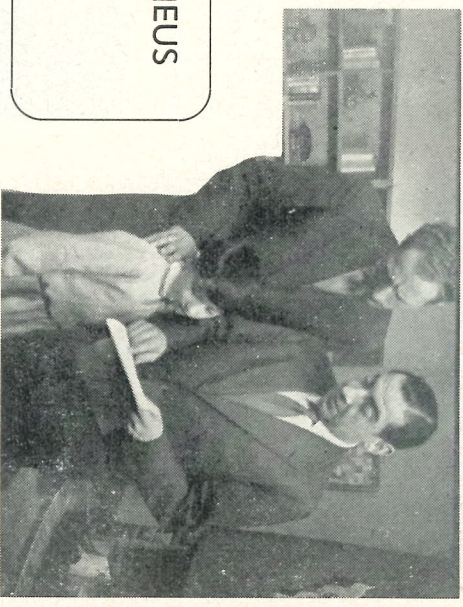
veel meer, dat julle zeker gezien zult hebben. We vroegen of Liang het in het begin niet moeilijk had gevonden zo in Nederland. Hij kon toen toch eigenlijk niemand verstaan, en hij sprak zelf ook alleen Chinees. Maar nee hoor, Liang had in een heel korte tijd Nederlands geleerd. „Minceer“ zei hij „Liang koppie koppie, Liang zéér goed talen kennen“. En toen begon hij op te noemen welke talen hij allemaal wel kende. Er waren talen bij uit landen waar we nauwelijks van gehoord hadden! Als we dat zo hoorden was het werkelijk „koppie koppie“!

Net toen Liang weer een kopje koffie ging inschenken ging de bel. Nou de bel. Het lijkt wel een gong „Ping pong“. En wie stapte daar binnen? Heb je het al gezien op de foto? Ja, Mieke. Ze kwam nog iets vragen over het winkeltje van die Luciferloosjes weet je wel? Mijnheer Van Oorschot tekende het viug even voor haar op een papertje. Ik zelf moest ook even kijken hoe het nu precies was en mijnheer Koopman maakte gauw een foto. Ja, dat is die foto waar wij met zijn drieën op staan. We hoopten nog dat Tommie of Tante Hannie even zouden aankomen. Maar dat gebeurde niet. Tommie moest werken en tante Hannie was nog ziek. Gelukkig kregen we een foto van mijnheer Van Oorschot, waar Tommie wel op staat. En die drukken we hierbij af.

Wat er wel gebeurde? Opeens gaf Liang een vreselijke schreeuw. En toen roken wij iets... Hij had helemaal vergeten dat hij iets op zijn gasfornuis had staan en dat was natuurlijk verbrand! We hebben maar niet gewacht wat er verder ging gebeuren. Viug hebben we mijnheer Van Oorschot bedankt voor het prettige bezoek en hebben we Mieke een hand gegeven.

En toen zijn we maar gauw weggegaan om voor julle op te schrijven wat we hebben meegenomen. Wat vonden we het leuk ze te ontmoeten en wat aardig van ze, om dat voor julle Jeugdkrant goed te vinden. We hebben ze allen uit julle naam dan ook heel hartelijk bedankt!

De volgende Jeugdkrant wordt weer een puzzelkrant! Hij verschijnt op 10 mei a.s.

**EEN VREEMDE
BEZOEKER .....**

Op een avond, kort geleden, kwam een auto aangereden. Met een mannetje, één en al actie. Die belde aan bij de Redactie.

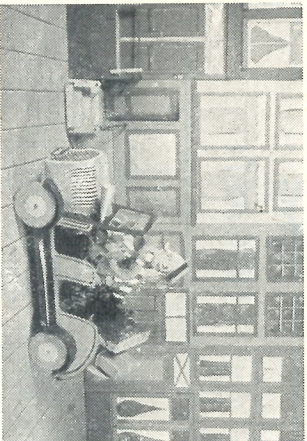
„Meneer, kan ik u even spreken?“
„En toen wij wat verwonderd keken, Zei die allervreemdste klant: „Ik wou u spreken over de krant“.

Misschien zou u het niet vermoeden, Maar 't komt de Jeugdkrant zeer ten goede. O ja, 't is wenselijk dat u weet, Dat ik Pimmie Puntheus heel.

Wij natuurlijk één en al oor.
„Zeg op, meneer, waar komt u voor?“
„Wel“, zei daarop het meneertje,
„Laat mij meedoen voor een keertje.

Met de trein kom ik van Eorkum,
Daarna met mijn tuf uit Gorkum,
Ik spreek vijf en dertig talen
En heb heel wat te verhalen.

Ik weet mijn belevenissen,
Heel gezellig op te dissen.
Daardoor wordt de Kinderkrant,
De beste van het hele land!“

Wie probeert het ook eens?

De meesten van jullie zijn vast wel eens op een postkantoor geweest. Wat hebben ze daar toch allemaal fijne dingen hè, zoals dat potlood aan een touwtje, die rinkkelende telefoons, hele vellen postzegels, centen of dubbeltjes die in rolletjes papier zitten. Je kunt er je ogen uitkijken, maar het mooiste van alles vind ik altijd die grote ronde stempels, waarmee de mijnheer achter het loket twee, drie keer achter elkaar een harde slag geeft, waar je telkens weer even van schrikt, maar wat je eigenlijk ook eens zo graag zelf een keertje zou willen doen.

Weet je dat je zo'n stempel ook zelf kunt maken en eigenlijk nog een veel mooier stempel met je eigen naam er op? Het is wel leuk om je naam in je eigen boek te kunnen drukken, net of het nog een beetje meer van je zelf is.

Zullen we eens proberen zo'n stempel te maken? Neem dan een klein blokje hout. Het geeft niet wat het is als het maar zo groot is, dat je naam er op kan en je het gemakkelijk kunt vast houden. Dan knip je van een gewoon elastiekje kleine stukjes af en leg deze zo neer dat ze je naam vor-

Pimmie leek ons wat pedant, Maar wie weet... zo voor de krant... We hebben dus maar toegehaapt, En toen is Pimmie opgestapt.

We hebben niet zo veel vertrouwen, Maar hopen, dat hij woord zal houden. Wij geven dus de volgende maal, Pimmie's eerste reisverhaal.

Chris

Dat is allemaal nog niet zo moeilijk, maar nu. Als je je naam wilt stampelen moeten de letters in spiegelschrift op het blokje geplakt worden en dat is een heel karwei, maar met een beetje geduld en een beetje oefenen lukt het wel. Je kunt ook een stukje rubber er voor gebruiken b.v. van een oude binneband. Dan teken je de letters met potlood op het stukje rubber en knipt ze in het geheel uit.

Allers wat je te doen hebt om de letters in spiegelschrift op het blokje te plakken is: ze om te draaien, dus met de achterkant naar boven. Moelijk? Probeer het maar eens en schrijf dan eens een brief, met je eigen stempel, hoe je het voor elkaar gekregen hebt.

Onze nieuwe prijsvraag!

Het zal jullie plezier doen, in deze krant weer een nieuwe prijsvraag te vinden. We hebben nu al een kleurwedstrijd gehad en een tekenwedstrijd, we hebben geplakt, met visitekaartjes gespeeld en een rebus opgelost. Je ziet, het is niet gemakkelijk om nu weer iets anders te verzinnen. We wilden nu eens iets geheel anders hebben en... we hebben het gevonden ook. Iets dat voor groot en klein zeker even plezierig zal zijn! Want, let op:

We gaan een schilderij plakken!

Ja, je hebt het goed gelezen, plakken!

Maar dan niet met mooi gekleurde rondjes of vierkantjes, zoals de vorige keer. Waarmee dan wel?

Met alles wat je wilt!

Met lapjes die je mooi vindt, met doppen van melkflessen, of afgebrante lucifers, of met boombladeren, stukjes zilverpapier of lege eierdoppen.

Kortom: alles wat je denkt te kunnen gebruiken mag je van ons gebruiken (als het teminste ook van je voeder mag! Je moet natuurlijk niet en lapje uit je moeders jurk knippen!)

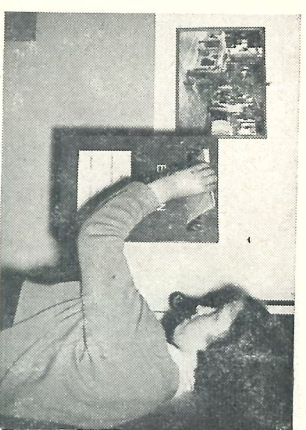
Maar geen uitgeknipte plaatjes, dat zou natuurlijk wel makkelijk zijn, maar die heb je niet zelf gemaakt.

En ook niet met potlood of inkt erbij tekenen. Alles plakken dus!

Daar kunnen jullie dus mee vooruit. Zorg er wel voor, dat je goede ijm gebruikt, anders heb je kans, dat er stukjes afvallen en dan kunnen wij niet meer zien wat het precies is geweest en zouden jullie misschien je prijs missen. Ook moet je stevig papier of karton gebruiken.

Je moet op de achterkant je naam en adres schrijven en je leeftijd en of je een jongen of een meisje bent. En dan willen we de schilderijen uiterlijk 10 april a.s. in ons bezit hebben.

Nog één vraag: willen jullie de plak-schilderijjes niet groter maken dan een bladzij van deze krant?

BRIEVENBUS

We hebben nog heel wat brieven te beantwoorden. Niet dat we dat erg vinden hoor. Schrijf maar gerust. Hoe meer we van jullie horen hoe leuker wij het vinden. Daar gaat te dan:

Ber Marron, Den Haag.

't Is altijd prettig te horen, dat de prijzen in de smaak vallen. Is het vliegtuig goed geslaagd, Ber?

Bea Moens, Utrecht.

Leuke foto's, Bea. Met toestemming van je vader hebben wij er één in de jeugdkrant opgenomen. Dank je wel hoor.

Peter van Hal, Den Haag

Die pauze had je mooi geplakt. Dank je wel voor je briefje.

Ria Klein, Schiedam

Dank je voor je briefje en de leuke foto's. Kijk maar eens goed of je jezelf in deze krant kan vinden.

Dikke Kliphuis, Den Haag

Heb jij die tekeningen zelf gemaakt, Dikke? Knap gedaan, hoor! Die slager met zijn grote mes vind ik trouwens maar angstig!

Wouter Arnoldus, Rotterdam

Wat heb jij een prachtige tekening gemaakt bij je oplossing. Vooral die slager achter de kassa vonden we erg leuk.

Bettie Biens, Utrecht

Het gedichtje van het „scherende paard“ vind ik erg knap gemaakt. Dank je wel hoor!

Een leuk spelletje

Kees was op bezoek bij zijn vriend Jaap. Eerst hadden ze samen hun huiswerk gemaakt en toen wat spelletjes gedaan. Maar zoals dat vaak gaat was ineens de lol eraf en zaten ze zich een beetje te vervelen. „Weet je wat“, zei Kees, „Ik zal jou tien vragen stellen en dan moet jij antwoorden geven, die achterstevoren gelezen hetzelfde blijven.“ „Oh“, zei Jaap, „dat is helemaal niet moeilijk. Begin maar.“ En toen kregen we dit gesprek:

Kees: Waar ben je geboren?

Jaap: Ede.

Kees: In welke straat woonde je?

Jaap: Taarstraat.

Kees: Op welk nummer?

Jaap: Negen.

Kees: Hoe heet je moeder?

Jaap: Anna.

Kees: En je vader?

Jaap: Reinier.

Kees: En je broer?

Jaap: Otto.

Kees: Wat heb je vanmorgen gegeten?

Jaap: Pap.

Kees: Zeker met een vork!

Jaap: Neen, lepel.

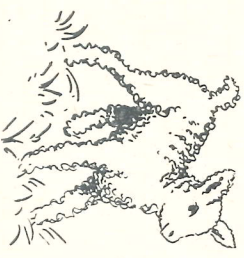
Kees: Je bent wel eens gevallen hè? Waarvan?

Jaap: Paterreknip.

Kees: Hoe vind je dit spelletje?

Jaap: Raar.

Zouden jullie het ook zo hebben gekund als Jaap?

LENTÉ

In mijn kamer schijnt de zon,

De hemel is zó blauw!

Vogels tijgen op 't balkon

Niet meer bang voor kou.

Iedereen kan vrolijk zijn,

Hoor, hoe ik lustig zing!

Mij koestrend in de zonneschijn,

Nu de winter ging.

De lente staat nu voor de deur

Van 't jaar de mooiste tijd.

Met meelzang en bloemengeur

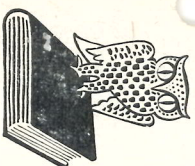
Vandaar die vrolijkheid!

De VDH-Jeugdkrant staat onder redactie van:

C. van der Kade,

G. C. Koopman,

mei. W. G. Reinink.

**BOEK-
BESPREKING**

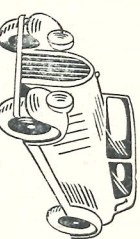
Toen we bij meneer Van Oorschot op bezoek waren liet hij ons een boekje zien waarvan wij zelf direct dachten: „dat zouden we nou best willen hebben“.

Dat was het boekje „Hokus Pokus, dat kan ik ook“, door meneer Van Oorschot zelf geschreven. Daarin staan alle goocheltoeren beschreven, met tekeningen erbij, die voor de televisie zijn uitgevoerd en nog veel meer.

Voor wie van goochelen houdt een leuk en keurig uitgevoerd boekje.

Het kost f 4,90 en wordt uitgegeven door van Holikema & Warendorf N.V., Amsterdam.

Echt iets om voor je verjaardag te vragen!

**WETEN
JULLIE**

HET?

Wimmie loopt met zijn vader op straat te wandelen. „Pappa, wat betekent die letter L achterop die auto“ vraagt Wimmie. „Dat betekent, dat de meneer die achter het stuur zit nog een leerling is, Wimmie“ antwoordt vader.

„Oh pappa, wat zijn er dan veel Nieuwe Leerlingen“, zegt Wimmie, „want ik heb al zoveel auto's gezien, waarop NL staat?“

Weten jullie of Wimmie gelijk had?